

पुनस्त्रिधा सभङ्गोऽथाभङ्गस्तदुभयात्मकः ॥ १२ ॥

एतद्भेदत्रयं चोक्तभेदाष्टके यथासंभवं ज्ञेयम् ।

यथा वा—

‘येन ध्वस्तमनोभवेन बलिजित्कायः पुरास्त्रीकृतो
यश्चोद्धृतभुजंगहारवलयोगङ्गां च योऽधारयत् ।

इह त्वर्थभेदोऽपीति भेदः ॥ यथासंभवमिति । ‘पृथुकार्तस्वर-’ इत्यादौ सभङ्गः । ‘नीतानाम्-’ इत्यादावभङ्गः । ‘सर्वस्वं हर’ इत्यादौ सभङ्गाभङ्गः ॥ एकत्रैव तन्नितयमुदाहरति—यथावेति । सर्वदः सर्वाभीष्टदाता माधवः, सर्वदा दानानि यस्य ताम् । तत्प्रसिद्धं छलं मायामासीनमाश्रितम् । अप्पतेर्वरुणस्येव मानो यस्य तम् । अगा अचला निकाना दीप्तिर्यस्य तम् ।’ इति संस्कृतवाक्यार्थः । पैशाचस्तु ‘स पुरुषो रञ्जयितुमात्मरज्जनाय कामविषये कृतामोदानां सुवर्णरजताभ्यामुच्छलन्त्यो दास्यो यासां तथाभूतानां गणिकानामप्रतिमानं न क्षमते न सहते न तदानीमादरमभिलषतः कस्यचिदुपकृतगणिकस्योक्तिरियम् ।’ इति । संस्कृतसूरसेन्योर्यथा—‘तोदी तदिगगण-मदोऽकलहं स सदा गलं विदन्तरिदम् । आर दमेहावसरं सासदमारं गदासारम् ॥’ ततो दृश्यते गगनमदः कलहंसशतावलम्बितान्तरितम् । आरतमेघावसरं शाश्वतमारं गतासा-रम् ॥’ इति । सूरसेनीच्छाया । ‘तुदति परानिति तोदी, देशनं दिक् उपदेशः तथा सह वर्तत इति सदिक् न गणेन सहायेन मदो यस्य सः, स विद्, सदा सर्वकालमेव अक-लहं परिभूतत्वान्निर्वैरम्, अत एव दमेहाया उपशमचेष्टाया अवसरो यस्य तत्, तथास्यन्ते क्षिप्यन्ते इत्यासाः शरास्तान्धन्ति खण्डयन्तीत्यासदा धानुष्काः सह तैर्वर्तत इति सास-दम्, गदासारम्, इदमारमरिसक्तं बलमन्तर्मध्ये आर ससार ।’ इति संस्कृतवाक्यार्थः । सौरसेनस्तु—‘आरतो निवृत्तो मेघानामवसरो यत्र । शाश्वतो मारः कामो यत्र । गत आसारो यतस्तत् । शारदनमोवर्णनमेतत् ।’ इति । संस्कृतापभ्रंशयोर्यथा—‘धीराग-च्छदुमे हतमुद्धरवारिसदःसु । अभ्रमदप्प्रसराहरणुरविकिरणा तेजःसु ॥’ ‘धीरा गच्छसु मेघतमो दुर्धरवार्षिकदस्यु । अभ्रमदप्प्रसराहरणं रविकिरणास्ते यस्य ॥’ इत्यपभ्रंश-च्छाया । ‘हे उमे, अवेरिव गङ्गुरिकाया इव किरणं विक्षेपणं निर्वासनं यस्याः तथाभूता, हतमुत्, अणुः कृशा, अभ्रे गगने माद्यति यः सः तथा विधोऽपां प्रसरो यस्याः सा अभ्रमदप्प्रसरा गङ्गा अहर्दिवसमपि उद्धता धरा प्रलयापन्निमग्ना यस्मात्तुद्धरं तच्च तद्वारि च समुद्रजलं च तदेव सदो गृहं येषां तेषु तेजःसु । वडवानलतेजःस्त्वित्यर्थः । अगच्छत् अपतत् हरनिर्वासनदुःखिता सती गङ्गात्मानं वडवानलेन्धनीचकारेति धीरा सपत्न्या व्यस-नेन स्वस्या भव ।’ इति संस्कृतवाक्यार्थः । ‘हे धीराः, दुर्धरा वार्षिका दस्यवो यत्र तथा-भूततन्मेघतम इति गच्छत्वपसरतु । यस्य मेघतमसः ते न भ्रमं ददातीत्यभ्रमदः प्रसरो येषां तादृशा रविकिरणा हरणं हर्तारः ।’ इत्यपभ्रंशवाक्यार्थः ॥

1 पुनरिति । त्रिविधोऽप्ययं श्लेषः प्रकृतानेकविषयाप्रकृतानेकविषयप्रकृताप्रकृतानेक-विषयभेदैर्भिद्यते ॥